

Informacje na temat punktów ECTS w znowelizowanej Ustawie Prawo o szkolnictwie Wyższym, w rozporządzeniach do tego aktu wykonawczego, oraz w dokumentach uniwersyteckich.

Wykaz dokumentów, które traktują o punktach ECTS

Dokumenty ministerialne

1. Ustawa z dn. 27 lipca 2005 r. Prawo o Szkolnictwie Wyższym
2. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 5 października 2011 w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia.
3. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 14 września 2011 r. w sprawie warunków i trybu przenoszenia zajęć zaliczonych przez studenta
4. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 1 września 2011 r. w sprawie kształcenia na studiach doktoranckich w uczelniach i jednostkach naukowych.
5. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 29 września 2011 r. w sprawie warunków oceny programowej oceny instytucjonalnej

Dokumenty uniwersyteckie

1. Zarządzenie nr 44 Rektora Uniwersytetu Warszawskiego z dn. 26 października 2011 r. w sprawie szczegółowego sposobu projektowania, realizacji i oceny rezultatów planów studiów i programów kształcenia
2. Pismo Prorektor ds. studenckich (St. 441-255/2011)
3. Pismo Prorektor ds. studenckich (St. 441/USOS – 63/2011) m.in. przedstawiające odpowiedzi Ministerstwa ...

Dokumenty ministerialne

1. Ustawa z dn. 27 lipca 2005 r. Prawo o Szkolnictwie Wyższym

Art. 2

1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

14a) obszar kształcenia - zasób wiedzy i umiejętności z zakresu jednego z obszarów wiedzy określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późn. zm.);

14b) program kształcenia - opis określonych przez uczelnię spójnych efektów kształcenia, zgodny z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego, oraz opis procesu kształcenia, prowadzącego do osiągnięcia tych efektów, wraz z przypisanymi do poszczególnych modułów tego procesu punktami ECTS;

18d) punkty ECTS - punkty zdefiniowane w europejskim systemie akumulacji i transferu punktów zaliczeniowych jako miara średniego nakładu pracy osoby uczącej się, niezbędnego do uzyskania zakładanych efektów kształcenia;

Art. 8a.

Studia podyplomowe trwają nie krócej niż dwa semestry. Program kształcenia powinien umożliwić uzyskanie przez słuchacza co najmniej 60 punktów ECTS, przy czym uczelnia jest obowiązana do określenia ich efektów kształcenia oraz sposobu ich weryfikowania i dokumentacji.

Art. 99

1. Uczelnia publiczna może pobierać opłaty za świadczone usługi edukacyjne związane z:

1) kształceniem studentów na studiach niestacjonarnych oraz uczestników niestacjonarnych studiów doktoranckich;

1a) kształceniem studentów na studiach stacjonarnych, jeżeli są to ich studia na drugim lub kolejnym kierunku studiów w formie stacjonarnej;

1b) kształceniem studentów na studiach stacjonarnych, w przypadku korzystania z zajęć poza dodatkowym limitem punktów ECTS określonym w art. 170a ust. 2 → wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.)

Art. 164a

1. Wynikającym z planu studiów i programu kształcenia zajęciom zaliczonym przez studenta przypisuje się punkty ECTS.

2. W celu uzyskania dyplomu ukończenia studiów pierwszego stopnia student jest obowiązany uzyskać co najmniej 180 punktów ECTS, studiów drugiego stopnia - co najmniej 90 punktów ECTS, jednolitych studiów magisterskich - co najmniej 300 punktów ECTS w systemie studiów pięcioletnich oraz 360 punktów ECTS w systemie studiów sześcioletnich.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może określić, w drodze rozporządzenia, wyższą liczbę punktów ECTS konieczną do uzyskania dyplomu ukończenia studiów uwzględniając obszary kształcenia, kierunki studiów i poziomy kształcenia.

Art. 165

1. Regulamin studiów uwzględnia przenoszenie i uznawanie zajęć zaliczonych przez studenta w jednostce organizacyjnej uczelni macierzystej lub w innej uczelni, w tym zagranicznej, zgodnie z zasadami systemu przenoszenia osiągnięć.

2. Studentowi przenoszącemu zajęcia zaliczone w uczelni innej niż macierzysta, w tym zagranicznej, z przypisanymi punktami ECTS, zajęcia te zalicza się do osiągnięć wyrażonych w punktach ECTS w uczelni macierzystej.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przenoszenia zajęć zaliczonych przez studenta, w tym wyrażonych w punktach ECTS, mając na uwadze konieczność zapewnienia kontynuacji kształcenia, przyjmując minimalną liczbę 30 punktów ECTS wymaganą do zaliczenia semestru.

Art. 170a

1. Student studiów stacjonarnych w uczelni publicznej ma prawo bez wnoszenia opłat do korzystania z zajęć, za które może uzyskać liczbę punktów ECTS, o których mowa w art. 164a.

2. Poza limitem punktów ECTS, o którym mowa w art. 164a, student, o którym mowa w ust. 1, ma prawo bez wnoszenia opłat do korzystania z zajęć na określonym poziomie studiów, za które może uzyskać dodatkowo nie więcej niż 30 punktów ECTS, a student realizujący kształcenie w ramach indywidualnych studiów międzyobszarowych, o których mowa w art. 8 ust. 2 - nie więcej niż 90 punktów ECTS.

10. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, wzór oświadczenia studenta o spełnianiu warunków do podjęcia i kontynuowania studiów bez wnoszenia opłat, mając na uwadze zakres i sposób wykorzystania punktów ECTS, o których mowa w art. 164a oraz uprawnienie do studiowania bez wnoszenia opłat drugiego kierunku studiów stacjonarnych w uczelni publicznej.

Art. 170c

1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi ogólnopolski wykaz studentów, z wyłączeniem studentów uczelni wojskowych będących żołnierzami.
2. W ogólnopolskim wykazie studentów zamieszcza się następujące informacje uczelni o każdym studencie:
 - 1) imię i nazwisko studenta;
 - 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
 - 3) sumę uzyskanych przez studenta punktów ECTS w rozbiciu na kierunki studiów;
 - 4) sumę punktów ECTS, które student mógł uzyskać łącznie na zajęciach, w których uczestniczył bez wnoszenia opłat w ramach studiów stacjonarnych w uczelni publicznej;
 - 5) liczbę punktów ECTS, które student może jeszcze wykorzystać na studiach stacjonarnych w uczelni publicznej bez wnoszenia opłat, o których mowa w art. 170a ust. 1 i 2, z uwzględnieniem uprawnień nadanych mu przez uczelnię publiczną do realizacji studiów na drugim kierunku studiów stacjonarnych, o których mowa w art. 170a ust. 3-5 oraz uprawnień, o których mowa w art. 170b ust. 1;
 - 6) rodzaj przyznanych świadczeń pomocy materialnej w uczelni publicznej i niepublicznej.

2. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 5 października 2011 w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia.

§ 5

1. Program studiów dla kierunku studiów, poziomu i profilu kształcenia określa:
 - 1) formę studiów (stacjonarne lub niestacjonarne);
 - 2) liczbę semestrów i liczbę punktów ECTS konieczną dla uzyskania kwalifikacji odpowiadających poziomowi studiów;
 - 3) moduły kształcenia — zajęcia lub grupy zajęć — wraz z przypisaniem do każdego modułu zakładanych efektów kształcenia oraz liczby punktów ECTS;
 - 4) sposoby weryfikacji zakładanych efektów kształcenia osiąganych przez studenta;
 - 5) plan studiów prowadzonych w formie stacjonarnej lub niestacjonarnej;
 - 6) łączną liczbę punktów ECTS, którą student musi uzyskać na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów;
 - 7) łączną liczbę punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z zakresu nauk podstawowych, do których odnoszą się efekty kształcenia dla określonego kierunku, poziomu i profilu kształcenia;
 - 8) łączną liczbę punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych;
 - 9) minimalną liczbę punktów ECTS, którą student musi uzyskać, realizując moduły kształcenia oferowane na zajęciach ogólnouczelnianych lub na innym kierunku studiów;
 - 10) minimalną liczbę punktów ECTS, którą student musi uzyskać na zajęciach z wychowania fizycznego;
 - 11) wymiar, zasady i formę odbywania praktyk, w przypadku gdy program kształcenia przewiduje praktyki.

2. Program studiów umożliwia studentowi wybór modułów kształcenia, do których przypisuje się punkty ECTS w wymiarze nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Program studiów dla kierunku przyporządkowanego do więcej niż jednego obszaru kształcenia określa procentowy udział liczby punktów ECTS dla każdego z tych obszarów w łącznej liczbie punktów ECTS, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

§ 7

3. Jednostka organizacyjna uczelni prowadząca kierunek studiów może dokonać w programie kształcenia zmian, mających na celu doskonalenie programu, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5.

4. Zmiany zajęć dydaktycznych dokonywane przez jednostkę organizacyjną, o której mowa w art. 11 ust. 2 ustawy, mające na celu doskonalenie programu kształcenia, za które student może uzyskać łącznie nie więcej niż 30% punktów ECTS, nie wymagają zgody ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego na prowadzenie kierunku studiów oraz opinii Polskiej Komisji Akredytacyjnej, jeżeli zmiany te nie wywołują zmian efektów kształcenia w programie kształcenia dla danego kierunku studiów.

Art. 11.2 Ustawy

Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni nie posiadająca uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego, może prowadzić studia na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia zgodnie z:

- 1) wzorcowym opisem efektów kształcenia dla kierunku i poziomu kształcenia określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2 lub*
- 2) opisem efektów kształcenia określonym przez senat uczelni dla kierunku innego niż kierunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2.*

5. Zmiany programów kształcenia nie mogą być wprowadzane w trakcie cyklu kształcenia.

§ 17

1. Stosunek liczby nauczycieli akademickich, stanowiących minimum kadrowe dla danego kierunku studiów, do liczby studentów na tym kierunku nie może być mniejszy niż:

- 1) 1:25 — dla kierunków studiów w obszarze sztuki;
- 2) 1:160 — dla kierunków studiów w obszarze nauk humanistycznych;
- 3) 1:160 — dla kierunków studiów w obszarze nauk społecznych;
- 4) 1:60 — dla kierunków studiów w obszarze nauk technicznych;
- 5) 1:60 — dla kierunków studiów w obszarze nauk ścisłych;
- 6) 1:60 — dla kierunków studiów w obszarze nauk przyrodniczych;
- 7) 1:60 — dla kierunków studiów w obszarze nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych;
- 8) 1:60 — dla kierunków studiów w obszarze nauk medycznych i nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej, z wyjątkiem kierunków lekarskiego i lekarsko-dentystycznego, dla których ten stosunek nie może być mniejszy niż 1:40;
- 9) 1:50 — dla kierunków studiów związanych z kształceniem w zakresie języków obcych.

2. W przypadku kierunku przyporządkowanego do więcej niż jednego obszaru kształcenia, proporcje, o których mowa w ust. 1, określa się, biorąc pod uwagę procentowy udział liczby punktów ECTS, o którym mowa w § 5 ust. 3.

3. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 14 września 2011 r. w sprawie warunków i trybu przenoszenia zajęć zaliczonych przez studenta

§ 2

Przenoszenie zajęć odbywa się z uwzględnieniem następujących warunków:

- 1) student uzyskał zakładane efekty kształcenia oraz otrzymał nie mniej niż 30 punktów ECTS za zaliczenie każdego semestru;
- 2) jeden punkt ECTS odpowiada efektom kształcenia, których uzyskanie wymaga od studenta średnio 25—30 godzin pracy, przy czym liczba godzin pracy studenta obejmuje zajęcia organizowane przez uczelnię, zgodnie z planem studiów, oraz jego indywidualną pracę;
- 3) punkty ECTS zostały przypisane za:
 - a) zaliczenie każdego z zajęć i praktyk przewidzianych w programie kształcenia, przy czym liczba punktów ECTS nie zależy od uzyskanej oceny, a warunkiem ich przyznania jest spełnienie przez studenta wymagań dotyczących uzyskania zakładanych efektów kształcenia potwierdzonych zaliczeniem zajęć lub praktyk,
 - b) przygotowanie i złożenie pracy dyplomowej lub przygotowanie do egzaminu dyplomowego, zgodnie z programem kształcenia;
- 4) student otrzymuje w jednostce przyjmującej taką liczbę punktów ECTS, jaka jest przypisana efektom kształcenia uzyskiwanym w wyniku realizacji odpowiednich zajęć i praktyk w tej jednostce.

4. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 1 września 2011 r. w sprawie kształcenia na studiach doktoranckich w uczelniach i jednostkach naukowych.

§ 4

1. Łączny wymiar zajęć objętych programem całego toku studiów odpowiada od 45 do 60 punktom ECTS, w tym od 20 do 30 punktom ECTS w ramach zajęć fakultatywnych rozwijających umiejętności dydaktyczne lub zawodowe, w wymiarze co najmniej 15 godzin.
2. Fakultatywne zajęcia rozwijające umiejętności dydaktyczne i zawodowe obejmują zajęcia, na których doktorant zdobywa kwalifikację w zakresie nowoczesnych metod i technik prowadzenia zajęć dydaktycznych, w wymiarze odpowiadającym od 10 do 15 punktom ECTS. Zajęcia fakultatywne przygotowują do wykonywania zawodu nauczyciela akademickiego, w szczególności w zakresie metodyki zajęć dydaktycznych i nowych technologii wykorzystywanych w kształceniu studentów.

5. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 29 września 2011 r. w sprawie warunków oceny programowej oceny instytucjonalnej

§ 2

Ocena programowa obejmuje ocenę:

1) warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym, zwanej dalej „ustawą”, w tym ocenę:

- a) związku kierunku studiów ze strategią rozwoju uczelni, w tym jej misją,
- b) opracowanych przez jednostkę zakładanych efektów kształcenia w odniesieniu do efektów kształcenia opisanych w Krajowych Ramach Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego,
- c) programu studiów, w tym realizacji zakładanych efektów kształcenia oraz sposobów weryfikacji osiągniętych efektów kształcenia,
- d) sposobu przypisania punktów ECTS do poszczególnych modułów kształcenia — zajęć lub grupy zajęć — w programie studiów,**
- e) spełniania wymagań dotyczących minimum kadrowego i kwalifikacji nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia dydaktyczne na kierunku studiów,
- f) infrastruktury dydaktycznej, w tym dostępu do literatury zalecanej w ramach kształcenia na kierunku studiów;

Dokumenty uniwersyteckie

1. Zarządzenie nr 44 Rektora Uniwersytetu Warszawskiego z dn. 26 października 2011 r. w sprawie szczegółowego sposobu projektowania, realizacji i oceny rezultatów planów studiów i programów kształcenia

§ 4

10. Projektując program kształcenia, należy uwzględnić, że warunkiem wydania dyplomu ukończenia studiów wyższych jest uzyskanie określonych w programie kształcenia efektów kształcenia i wymaganej liczby punktów ECTS, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18d Ustawy, a także odbycie przewidzianych w programie praktyk, złożenie egzaminu dyplomowego oraz pracy dyplomowej zgodnie z § 5 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie tytułów zawodowych nadawanych absolwentom studiów, warunków wydawania oraz niezbędnych elementów dyplomów ukończenia studiów i świadectw ukończenia studiów podyplomowych oraz wzoru suplementu do dyplomu (Dz. U. Nr 196, poz. 1167).

§ 5

1. Projektując strukturę programu kształcenia, należy określić:

- 1) liczbę semestrów i liczbę punktów ECTS konieczną do uzyskania kwalifikacji odpowiadającej poziomowi studiów;
- 2) moduły kształcenia (przedmioty lub grupy przedmiotów) wraz z przypisaniem do każdego modułu zakładanych efektów kształcenia oraz liczby punktów ECTS;

- 3) plan studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i niestacjonarnej, ze wskazaniem wymagań etapowych, liczby punktów ECTS przewidzianej dla każdego etapu studiów, sposobów realizacji modułów kształcenia;
- 4) łączną liczbę punktów ECTS, którą student musi uzyskać na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów zgodnie z § 5 ust. 1 pkt 6 Rozporządzenia;
- 5) łączną liczbę punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z zakresu nauk podstawowych, do których odnoszą się efekty kształcenia dla określonego kierunku, poziomu i profilu kształcenia zgodnie z § 5 ust. 1 pkt 7 Rozporządzenia;
- 6) łączną liczbę punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych zgodnie z § 5 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia;
- 7) wymiar, zasady i formę odbywania praktyk, w przypadku gdy program kształcenia przewiduje praktyki.

2. Projektując strukturę programu, należy uwzględnić zapisy:

- 1) uchwały nr 56 Senatu UW z dnia 22 lutego 2006 r. w sprawie udziału przedmiotów niezwiązanych z kierunkiem studiów w programach studiów (Monitor UW z 2006 r. Nr 2, poz. 14);
- 2) uchwały nr 119 Senatu UW z dnia 17 czerwca 2009 roku w sprawie Uniwersyteckiego Systemu Nauczania Języków Obcych oraz certyfikacji biegłości językowej (Monitor UW z 2009 r. Nr 6, poz. 122);
- 3) uchwały nr 120 Senatu UW z dnia 21 czerwca 2006 r. w sprawie zmiany uchwały nr 114 Senatu UW z dnia 24 maja 2006 r. w sprawie wymiaru obowiązkowych zajęć z wychowania fizycznego (Monitor UW z 2006 r. Nr 7, poz. 99).

Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać na zajęciach z wychowania fizycznego, wynosi 2.

2. Pismo Pani Prorektor ds. studenckich (St. 441-255/2011)

Odpowiedź na pytanie dotyczące punktowania prac dyplomowych.

W obowiązujących obecnie regulacjach prawnych nie została określona liczba punktów ECTS przypisana do pracy dyplomowej. W wypadku prac licencjackich, które mogą przyjmować rozmaite formy, np. rozprawy pisemnej, prezentacji, projektu, należy dostosować liczbę punktów ECTS do nakładu pracy studenta, koniecznego do osiągnięcia efektów kształcenia sprawdzanych za pomocą pracy licencjackiej.

3. Pismo Pani Prorektor ds. studenckich (St. 441/USOS – 63/2011)

Jaki limit punktów ECTS otrzyma student studiów stacjonarnych w uczelni publicznej, w ramach których będzie miał prawo do korzystania z zajęć bez wnoszenia opłat?

Zgodnie z przepisami art. 170a ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw student studiów stacjonarnych w uczelni publicznej

finansowanych z budżetu państwa, który rozpoczął studia w roku akademickim 2011/2012 albo w latach następnych otrzyma limit punktów ECTS, określony w art. 164a ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym po zmianach, w ramach których będzie miał prawo do korzystania z zajęć bez wnoszenia opłat. Student ten ma prawo bez wnoszenia opłat do korzystania z zajęć, za które może uzyskać na studiach:

- pierwszego stopnia co najmniej 180 punktów ECTS,
- studiów drugiego stopnia – co najmniej 90 punktów ECTS,
- jednolitych studiów magisterskich – co najmniej 300 punktów ECTS

w systemie studiów pięcioletnich oraz 360 punktów ECTS w systemie studiów sześcioletnich.

Czy student studiów stacjonarnych w uczelni publicznej może otrzymać, poza przyznanym limitem punktów ECTS, dodatkowe punkty ECTS, które będzie mógł wykorzystać na zajęcia bez wnoszenia opłat?

Poza ww. limitem punktów ECTS, student studiów stacjonarnych w uczelni publicznej ma prawo bez wnoszenia opłat do korzystania z zajęć na określonym poziomie studiów, za które może uzyskać dodatkowo nie więcej niż 30 punktów ECTS, a student realizujący kształcenie w ramach indywidualnych studiów międzyobszarowych, nie więcej niż 90 punktów ECTS. Ww. punkty ECTS przeznaczone są do korzystania przez studentów z dodatkowych zajęć, nieobjętych programem studiów. Tym samym punkty te nie mogą być wykorzystane przez studenta studiów stacjonarnych w uczelni publicznej do powtarzania określonych zajęć z powodu niezadowolających wyników w nauce. Uczelnia publiczna może bowiem pobierać opłaty za powtarzanie zajęć na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym po zmianach i na podstawie umowy zawartej ze studentem.

Jaki limit punktów ECTS otrzyma student, który rozpocznie w roku akademickim 2012/2013 studia stacjonarne w uczelni publicznej bez wnoszenia opłat, przy czym w roku akademickim 2011/2012 rozpoczął już studia stacjonarne w uczelni publicznej bez wnoszenia opłat i przerwie je po zaliczeniu dwóch semestrów?

Student, który rozpoczął studia stacjonarne w uczelni publicznej w roku akademickim 2011/2012 albo w latach następnych i po zaliczeniu jednego lub kilku semestrów przerwał studia, a następnie ponownie podjął studia na innym albo tym samym kierunku studiów, otrzyma limit punktów ECTS uprawniający go do korzystania z zajęć bez wnoszenia opłat, ale pomniejszony o wykorzystane już wcześniej punkty ECTS.

W jaki sposób należy rozumieć wykorzystywanie przez studenta określonej liczby punktów ECTS z przyznanego limitu punktów?

Za wykorzystanie określonej liczby punktów ECTS z przyznanego limitu punktów uprawniającego do korzystania z zajęć bez wnoszenia opłat należy uznać zaliczenie przez studenta danych zajęć dydaktycznych, którym przypisana została określona liczba punktów ECTS.

W jaki sposób monitorowane jest wykorzystywanie przez studenta liczby punktów ECTS z przyznanego limitu punktów?

Student wskazuje wykorzystaną liczbę punktów ECTS w oświadczeniu studenta o spełnianiu warunków do podjęcia i kontynuowania studiów stacjonarnych w uczelni publicznej bez wnoszenia opłat, którego wzór został określony w przepisach wydanych na podstawie art. 170a ust. 10 ustawy po zmianach. Dane dotyczące wykorzystanych punktów ECTS będą przekazywane do ogólnopolskiego wykazu studentów prowadzonego przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.